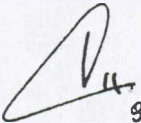


Α. Γιουνιτζου

Αυτό είναι το κείμενο που ετοίμασε
 ο Μαριώτης για ~~το~~ κείμενο συστά-
 σης οργάνωσης του ΠΑΡΟΑ, που δό-
 ωροετοιμάσους του Η.Ε. για την
 ανάπτυξη. Του ρίχνεις μια ματιά.
 Αν μπορείς να σε στείλουν και στοργά


 9/4/97

ΘΕΜΑ :

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ, ΣΤΙΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ
 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.

1. Ο ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ
2. ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΗΜΕΡΑ
3. Η ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
4. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

1. Ο ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ

Το 4ο συνέδριο του κινήματος μας προσδιόρισε την φυσιογνωμία, τον ρόλο και την σύνδεση των τομέων παραγωγής πολιτικής (Τ.Π.Π.) της Κ.Ε.

Η συγκρότηση και η ενεργοποίηση τους αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Στη νέα πολύπλοκη κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα τα κόμματα του γενικού διακηρυκτικού λόγου και των μετωπικών πολιτικών δεν επικοινωνούν με τους πολίτες δεν πείθουν την κοινωνία για τους σκοπούς και τους στόχους τους, για την ικανότητα να κυβερνήσουν τη χώρα.

Η υποστήριξη πρωτοβουλιών των πολιτών και της κοινωνίας γενικότερα απαιτεί πολιτικούς φορείς με δυνατότητες προγραμματικής συγκρότησης και ανάλογων προτάσεων.

Η κοινωνική ενεργοποίηση είναι αποτέλεσμα κοινωνικού διαλόγου και αποδοχής των θέσεων και των επιλογών μας.

Η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης είναι βεβαίως πρωτίστως ευθύνη των κυβερνητικών στελεχών.

Το κόμμα όμως πρέπει να διαμορφώνει τις κατευθύνσεις της Κυβερνητικής Πολιτικής. Να την τροφοδοτεί με θέσεις και ιδέες. Να στηρίζει τις επιλογές της.

Οι Τ.Π.Π. είναι οργανωτική και ταυτόχρονα πολιτική επιλογή. Αποτελούν το θεσμικό εξοπλισμό του κόμματος για την ανάπτυξη του επιτελικού και προγραμματικού του ρόλου.

Σ' αυτούς συμμετέχουν κομματικά, κυβερνητικά, κρατικά και κοινωνικά στελέχη, του κέντρου και της περιφέρειας.

Η αυτοτελής και αντιπροσωπευτική συμμετοχή στελεχών στον Τ.Π.Π. δίνει την δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας, συντονισμού και επιλογής των προτεραιοτήτων και των στόχων. Θα συμβάλλει αποφασιστικά στην διαμόρφωση των συλλογικών μας θέσεων σε όλο το φάσμα της δράσης μας.

Το κίνημα έχει προωθητικό συνθετικό και συντονιστικό ρόλο. Η κάθε έκφραση του υλοποιεί με την δική της αυτοτέλεια την κοινή πολιτική. Οι ευθύνες συνυπάρχουν στο πολιτικό πεδίο και διαχωρίζονται στην υλοποίηση.

Το κίνημα δρα σε δύο επίπεδα. Διαμορφώνει και συντονίζει πολιτικές και δράσεις. Ελέγχει την υλοποίηση των επιλογών, αναλύει και αξιολογεί τα αποτελέσματα των δράσεων αυτών.

Είναι η στιγμή να στηρίζουμε αυτές τις οργανωπολιτικές τομές, οι οποίες ενισχύουν την ελκτικότητα και το κύρος του κινήματος, των οργανώσεων και των στελεχών.

Αποενοχοποιούν τις θεμιτές φιλοδοξίες, ανοίγουν τον πολιτικό οργανισμό, δίνουν πεδία δράσης και προσφοράς σε κάθε κομματικό στέλεχος σε κάθε πολίτη.

Ο τομέας αναπτύσσεται κεντρικά, περιφερειακά και νομαρχιακά.

Συγκροτείται από:

α. Μέλη της Κ.Ε. και της Κ.Ο.

β. Στελέχη των περιφερειακών και νομαρχιακών συμβουλίων.

γ. Στελέχη με ειδικές γνώσεις και εμπειρίες.

2. ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΗΜΕΡΑ

Μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο κυριάρχησαν δύο απόψεις για την συγκρότηση των κοινωνικοοικονομικών συστημάτων.

A) Το δυτικό μοντέλο με την κοινοβουλευτική δημοκρατία και την οικονομία της αγοράς, όπου συνυπάρχουν ο ιδιωτικός και ο δημόσιος τομέας της οικονομίας και το κράτος έχει έντονο ρυθμιστικό ρόλο οξύτατων κοινωνικών ανταγωνισμών και ανισοτήτων όπως βεβαίως και εκμετάλλευση του τρίτου κόσμου.

Η πλήρης απασχόληση, όλων των "διαθέσιμων πόρων" (κεφαλαίου, εργασίας και πρώτων υλών) και το κράτος Πρόνοιας υπήρξαν οι βασικές αρχές της κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης.

- Το μοντέλο ανάπτυξης μέσα από την αύξηση της ζήτησης, έσπασε με την εμφάνιση του φαινομένου του πληθωρισμού και της απότομης αύξησης των τιμών του πετρελαίου στην κρίση του '73.

Η μονεταριστική πρόταση που υιοθετήθηκε από πολλές χώρες δεν έδωσε λύση. Αντίθετα η αποδεδειγμένη από κάθε έλεγχο αγορά δημιούργησε αχαλίνωτους ανταγωνισμούς και τεράστιες ανισότητες, κοινωνικές συγκρούσεις και αυταρχικές κρατικές πολιτικές.

B) Το μοντέλο ανάπτυξης του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού στηρίχτηκε σ' ένα πλέγμα κρατικής εξουσίας, το οποίο απαλλοτρίωσε κάθε μορφή δημοκρατικής έκφρασης και λειτουργίας.

Σχεδίασε και διαχειρίστηκε κεντρικά την οικονομία και τα μέσα παραγωγής.

Το μοντέλο αυτό κατέρρευσε αφ'ενός μεν από την εσωτερική κοινωνική πίεση, αφ'ετέρου από την αδυναμία του να παρακολουθήσει και να ενσωματώσει στην παραγωγική διαδικασία τα επιτεύγματα της επιστημονικής και τεχνολογικής επανάστασης.

Βεβαίως δεν πρέπει να υποτιμούνται και άλλοι παράγοντες, όπως οι εσωτερικές εθνικές αντιθέσεις κτλ.

Δυστυχώς την κατάρρευση του διαδέχτηκαν ημιτελή οικονομικά συστήματα της αγοράς, χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη και φυσικά με ασταθείς πολιτειακούς, οικονομικούς και κοινωνικούς δεσμούς. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η γειτονική μας Αλβανία.

Τα τελευταία χρόνια η επιτάχυνση των αλλαγών στην παραγωγή και στην διακίνηση των προϊόντων και των υπηρεσιών, αποτέλεσμα της ενσωμάτωσης των επιστημονικών και τεχνολογικών επιτευγμάτων,

δημιουργεί ένα ριζικά διαφοροοικονομικό, εργασιακό, εμπορικό και κοινωνικό περιβάλλον.

- Το κεφάλαιο απέκτησε νέα δυναμική.
- Οι Υπερεθνικοί και Διεθνικοί οικονομικοί οργανισμοί (Δ.Ν.Τ., Διεθνής Τράπεζα, ΓΚΑΤΤ, Ευρωπαϊκή Ένωση κλπ.) ενισχύονται. Το εθνικό κράτος δεν μπορεί να διατηρήσει τον υψηλό παρεμβατισμό του στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της οικονομικής ζωής μιας χώρας.
- Η κατάργηση των εθνικών προστατευτισμών, η διεθνοποίηση της οικονομίας και η παγκοσμιοποίηση του εμπορίου επέρχεται χωρίς δυνατότητα αναστροφής.

Η λύση των νέων προβλημάτων, προϋποθέτει μια νέα θεωρία, μια νέα οικονομική πολιτική και μια νέα στρατηγική ανάπτυξης σε παγκόσμιο, αλλά και σε εθνικό επίπεδο, συμβατή με τα νέα δεδομένα.

Ευθύνη όλων, πρωτίστως όμως δική μας, είναι η διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης αναπτυξιακής πρότασης που **θα κινητοποιήσει τις δυνάμεις της παραγωγής και θα αφυπνίσει τις δυνάμεις της εργασίας.**

Η αναπτυξιακή πορεία μιας οικονομίας δεν είναι και δεν μπορεί να είναι ουδέτερη απέναντι στην ιδεολογία μιας πολιτικής εξουσίας.

Η κατάρρευση των κυρίαρχων ιδεολογιών οδήγησε σε εκτιμήσεις ότι οι -ισμοί έκλεισαν τον κύκλο της ζωής τους. Όμως τα νέα οικονομικά, κοινωνικά και τεχνολογικά δεδομένα αναδεικνύουν την ανάγκη αναγνώρισης του περιεχομένου των απόλυτων εννοιών και αληθειών, όπως η **ελευθερία, η ισότητα, η δικαιοσύνη.** Αναδεικνύεται η αναγκαιότητα να ειπωθούν από την αρχή τα θεσμικά, δομικά και πολιτισμικά πρότυπα οργάνωσης και στήριξης των συγχρόνων κοινωνικών σχηματισμών. Απαιτείται μια διεθνής τάξη πραγμάτων όπου η **ισοτιμία, η αλληλεγγύη και ο αλληλοσεβασμός** εθνών, κρατών και λαών θα αποτελούν το υπόβαθρό της. Η δεκαετία του '90, που χαρακτηρίστηκε ως δεκαετία της επικοινωνίας και που ξεκίνησε τόσο ελπιδοφόρα, μπορεί να φέρει πιο κοντά μικρούς και μεγάλους λαούς. Να αναμορφώσει συνασπισμούς που βασίζονται στο φόβο ή την τάση επικυριαρχίας και να δημιουργήσει μια παγκόσμια κοινότητα ειλικρινούς και ειρηνικής συνεργασίας.

Ο χαρακτήρας και το περιεχόμενο του κρατικού προϋπολογισμού, η κατανομή του κοινωνικού πλούτου, η έκταση της οικονομικής δραστηριότητας στην περιφέρεια, ο τρόπος και οι όροι της αξιοποίησης των εξωτερικών πόρων είναι οι κρίσιμες παράμετροι μιας νέας Αναπτυξιακής πρότασης. Ο ρόλος του κράτους και η ελευθερία των πολιτών στις επιλογές τους είναι το δίπολο που αναζητά την νέα ισορροπία του.

Πιο συγκεκριμένα μπορούμε να επισημάνουμε ότι:

- Ο ρυθμός της οικονομικής ανάπτυξης και οι μακροοικονομικές πολιτικές έχουν σημασία. πέρασε όμως η εποχή όπου ανάπτυξη= απασχόληση.
- Σήμερα η τεχνολογία παίζει καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.
- Οι μεγάλοι ρυθμοί ανάπτυξης της τεχνολογίας οδηγούν σε ευέλικτες επιχειρήσεις, για να μπορούν να αναπροσαρμόζονται στον ανταγωνισμό.
- Ο κεντρικός συντονισμός, ο δημοκρατικός προγραμματισμός, η αποκέντρωση, η κοινωνική συμμετοχή και ο έλεγχος ολοκληρώνουν τη δημοκρατία και εγγυώνται την ισόρροπη ανάπτυξη.
- Αρχίζει να συνειδητοποιείται η σημασία του δυναμισμού των τοπικών οικονομιών για την οικονομική αναζωογόνηση και τη δημιουργία απασχόλησης καθώς και των καινούριων μορφών κοινής επιχειρηματικής δραστηριότητας:

δημόσιων φορέων

ιδιωτών

συνδικάτων-συνεταιρισμών

οργανισμών κοινής ωφελείας,

- Νέα κοινωνικά στρώματα παίρνουν επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.
- Οι περιφέρειες στο εσωτερικό ενός κοινωνικού σχηματισμού διεκδικούν την ισότιμη και ισόρροπη ανάπτυξή τους.
- Η ανάπτυξη του δευτερογενούς τομέα με κύρια παράμετρο την ένταση κεφαλαίου και η ανάπτυξη ενός ισχυρού τριτογενούς τομέα με ένταση της εργασίας αναιρεί πολλά δεδομένα. Αυτή η εξέλιξη θέτει σε δοκιμασία τις σημερινές εργασιακές σχέσεις. Αυτό έχει θετικές και αρνητικές επιπτώσεις. Θα βαδίσουμε με συνθήματα νικημένων ή με την θεοποίηση της τεχνολογικής ανάπτυξης είναι ένα από τα διλλήματα.

Η Ελλάδα, σε μια τέτοια περίοδο, καλείται να διανύσει ταυτόχρονα και τις δύο φάσεις. Θα μπορέσει. Θα ολοκληρώσει το κράτος πρόνοιας και ταυτόχρονα θα προχωρήσει με γρήγορους ρυθμούς στην οικονομική ανάπτυξη και την εξάλειψη της ανεργίας;

Το πρόγραμμα σύγκλισης '94-99 που υπέγραψε η χώρα μας το Σεπτέμβριο του '94 με την Ε.Ε. είναι, αφ' ενός δεσμευτικό, αφ' ετέρου θέτει την χώρα μας σε τροχιά θετικής απάντησης των πιο πάνω ερωτημάτων.

Η Αναπτυξιακή πολιτική που σχεδιάστηκε από την Κυβέρνηση, αποτελεί βασικό κομμάτι των απαντήσεων μας.

- Το γεγονός ότι προσδιορίσαμε την δύσκολη αυτή πορεία, διατηρώντας σταθερό το εισόδημα των πλατιών λαϊκών στρωμάτων και μιλώντας με ειλικρίνεια για τις ευθύνες κάθε κοινωνικής ομάδας και κάθε πολίτη, δείχνει τον ιδεολογικό και πολιτικό μας προσανατολισμό, αλλά και την πολιτικοθητική μας υπεροχή έναντι των άλλων κομμάτων.

3. Η ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Το μεγάλο ζητούμενο είναι η ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ της ελληνικής οικονομίας

-φθηνά και ποιοτικά προϊόντα και υπηρεσίες

-Κάλυψη της εγχώριας αγοράς και παρουσία στις διεθνείς.

Η οικονομία μας πρέπει να είναι σε τροχιά δυναμικής δημοσιονομικής εξυγίανσης, και υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, τα επόμενα χρόνια.

Να μειώνεται η ανεργία και να αυξάνονται οι κοινωνικές επενδύσεις.

Η παραγωγική αναδιάρθρωση, που έρχεται με τις τεχνολογικές εξελίξεις και την ανάπτυξη της κοινωνίας της πληροφορίας απαιτεί εργαζόμενους με δυνατότητα συνεχούς επανακατάρτισης, και εργασιακές σχέσεις συμβατές με τις νέες απαιτήσεις της παραγωγικής διαδικασίας.

Το κράτος πρόνοιας και η κοινωνία αλληλεγγύης είναι μόνιμες επιλογές μας. Δεν περιλαμβάνουν όμως αποκλειστικά μια επιδοματική πολιτική.

Καλύπτει τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού. Επιδιώκει όμως να παρέχει συνεχώς τον απαραίτητο εξοπλισμό στον νέο και τον εργαζόμενο, για να εντάσσεται η να επανατάσσεται στην παραγωγική διαδικασία. Να παράγει εισόδημα για τον ίδιο, να στηρίζει το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και φυσικά να συμβάλλει στην υγιή λειτουργία της παραγωγικής του μονάδας, ιδιωτικής η δημόσιας.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και το Β' ΚΠΣ αυτές τις στοχεύσεις έχουν.

Απαιτείται επιτάχυνση των απορροφήσεων και πλήρης αξιοποίησή τους, ιδιαίτερα στους τομείς της βιομηχανίας, των ΜΜΕ, της αγροτικής οικονομίας, της κατάρτισης, και των μεγάλων αναπτυξιακών υποδομών.

Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, μέσω της βελτίωσης των ιδιωτικών υποδομών και της ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων και την παρεχόμενων υπηρεσιών.

- Ενίσχυση της λειτουργίας των μηχανισμών της αγοράς και του υγιούς ανταγωνισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία του καταναλωτή.

- Σχεδιασμό της Αναπτυξιακής μας στρατηγικής με αναφορά στον οικονομικό μας περίγυρο και ιδιαίτερα τα Βαλκάνια. Το τρίπτυχο της Βαλκανικής οικονομικής μας πολιτικής είναι:

α) κατασκευές συμβατών αναπτυξιακών υποδομών.

β) πρωτοβουλίες για την προσέγγιση τους με την Ε.Ε.

γ) ανάπτυξη του ενιαίου οικονομικού χώρου.

- Αξιοποίηση της επιστημονικής και τεχνικής γνώσης, στην παραγωγή, γιατί οι κοινωνίες που θα τις αξιοποιήσουν θα βελτιώσουν την συμμετοχή τους στον διεθνή καταμερισμό εργασίας με πολλαπλές ωφέλειες για επιχειρήσεις και εργαζομένους.

- Συντονισμός και αναβάθμιση των φορέων, δημοσίων και ιδιωτικών, που εμπλέκονται στις διεθνείς οικονομικές σχέσεις της χώρας.

Αξιοποίηση των απόδημων, επιχειρηματιών και καταναλωτών.

- Εκσυγχρονισμός του χρηματοπιστωτικού μας συστήματος.

- Ανάπτυξη ενός σύγχρονου συστήματος διασφάλισης ποιότητας προϊόντων και υπηρεσιών.

- Απλή, σταθερή και δικαιότερη φορολογική νομοθεσία. Εκσυγχρονισμός και διαφάνεια στον φοροεισπρακτικό μηχανισμό.

- Αξιοποίηση των κρατικών προμηθειών για την ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής.

- Αναπτυξιακή αξιοποίηση, κινήτρων για τις παραγωγικές επενδύσεις στην περιφέρεια και στους θύλακες υψηλής ανεργίας.

- Εκσυγχρονισμός και αποκέντρωση της δημόσιας διοίκησης για να γίνει εργαλείο ανάπτυξης και εξυπηρέτησης του πολίτη.

- Εξυγίανση και ανάπτυξη ανταγωνιστικών υπηρεσιών από τις ΔΕΚΟ στο απελευθερωμένο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον, για την ανάπτυξη της οικονομίας και την κάλυψη του πολίτη.

Βαθείες διαρθρωτικές αλλαγές στην παιδεία, την εκπαίδευση, την υγεία την ασφάλιση και την κατάρτιση.

Πρέπει να κερδίσουμε την συμμετοχή μας στην τρίτη φάση της Ο.Ν.Ε.

Αυτό θα μας φέρει στο κέντρο λήψης σημαντικών αποφάσεων για το μέλλον της χώρας μας, και των πολιτών της.

Έξω από την Ο.Ν.Ε., σημαίνει ουσιαστικά έξω από την Ε.Ε. Αυτό με την σειρά του θα σημαίνει εθνική αβεβαιότητα, οικονομική κατάρρευση, μ' όλες τις παραγωγικές και κοινωνικές συνέπειές της.

Μια τέτοια εκδοχή θα είναι η φυσική πορεία της συνολικής παραίτησης της ελληνικής κοινωνίας. Κανείς βεβαίως δεν μπορεί να υιοθετήσει να δεχθεί αλλά και να παραδεχτεί μια τέτοια εξέλιξη.

Η Ε.Ε. δημιουργεί το πλαίσιο της δράσης μας. Χωρίς αυτήν ίσως θα έπρεπε να πράττουμε τα ίδια, ίσως και περισσότερα και σε λιγότερο χρόνο.

Συμπερασματικά η ασφάλεια μας ως χώρα, η ανάπτυξη μας οικονομικά και η ευημερία των πολιτών περνά μέσα από την **ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ** των προϊόντων που παράγουμε και των υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Αυτό πρέπει να γίνει συνείδηση και μόνιμη επιλογή του κάθε πολίτη, της κάθε κοινωνικής ομάδας της κοινωνίας στο σύνολό της.

4.ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Με το κείμενο αυτό ο τομέας θέλει να συμβάλλει στην έναρξη ενός **διαλόγου** πάνω στα κοσμογονικά γεγονότα που συντελούνται στο διεθνές πεδίο, την επίδρασή τους στο εσωτερικό της χώρας μας, καθώς και τα νέα δεδομένα που δημιουργούν.

Ο ρυθμός των αλλαγών και των ανακατατάξεων είναι τέτοιος που άλλους περιθωριοποιεί, άλλους ανατρέπει, άλλους δικαιώνει, άλλους κάνει επιφυλακτικούς σε κανένα δεν επιτρέπει να αδρανεί. Το κίνημα μας με μια σειρά δικαιωμένες θέσεις και επιλογές, αλλά και με εμπειρία από τα λάθη του, πρέπει να συγχρονιστεί με τους ρυθμούς των εξελίξεων. Να ερμηνεύσει χωρίς προκαταλήψεις το χθες, να αναλύσει το σήμερα και να **ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ** για το ΑΥΡΙΟ, χωρίς φόβους και δογματισμούς.

Αντίθετα με **περιέργεια**, με **ευαισθησία** και **ειλικρίνεια** να προχωρήσουμε στην ανανέωση της σκέψης και της πρακτικής μας σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο.

ΤΟ ΧΘΕΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ, ΟΧΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΣΜΕΥΕΙ.

Ο διάλογος αυτός, όπως εύκολα γίνεται κατανοητό, έχει αφετηρία, και σταδμούς δεν έχει όμως τέλος. Ο κόσμος γύρω μας αλλάζει με επιταχυνόμενους ρυθμούς, γι' αυτό και οι δικές μας αναζητήσεις δεν μπορούν να σταματήσουν κάτω από κανένα αίσθημα **ιδεολογικής ή πολιτικής αυτάρκειας και υπεροχής.**

Γι' αυτό και χωρίς καμιά προκατάληψη η σκοπιμότητα δέτουμε σήμερα στη δική σας κρίση τις γενικές προσεγγίσεις μας.

Ζητάμε να συμμετέχετε ενεργά στην τελική τους διαμόρφωση, για να μπορέσει ο τομέας να βοηθήσει την κυβέρνηση στο δύσκολο έργο της.

Πρώτη κορύφωση αυτού του διαλόγου θα είναι η πραγματοποίηση ειδικής συνόδου της Κ.Ε. με ανάλογο θέμα.

Ο διάλογος αυτός θα διεξαχθεί στο εσωτερικό του κόμματος, σε τοπικό κλαδικό νομαρχιακό και περιφερειακό επίπεδο.

Πρέπει ταυτόχρονα να αναπτυχθεί και μέσα στην κοινωνία με τους φορείς και τους πολίτες

Η σύνδεση και η σύγκλιση των απόψεων είναι βασικός στόχος του κομματικού και κοινωνικού διαλόγου.

- Η επιλογή αυτή είναι βασική και σταθερή, ξεπηδάει από την ιδεολογία και την άποψη μας για την λειτουργία της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και των φορέων της κοινωνικής και πολιτικής αντιπροσώπευσης.

- Εκφράζει την ανάγκη συνεχούς επιβεβαίωσης της λαϊκής ετυμηγορίας.

Σήμερα απαιτείται να δημιουργήσουμε ένα ρεύμα διαλόγου για την ανάπτυξη, τις μορφές, το περιεχόμενο, και τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουμε για την επίτευξή της.

- Γι' αυτό απαιτείται γνώση, πρόταση, συμμετοχή και συναπόφαση.

- Μόνο έτσι θα συγκροτήσουμε την νέα παραγωγική και κοινωνική συμμαχία που θα στηρίζει τις μεγάλες επιλογές μας.

- Μόνο έτσι θα ανασυγκροτήσουμε και θα ανανεώσουμε το ΠΑΣΟΚ και τις οργανώσεις του.

- Θα το εμπλουτίσουμε κοινωνικά και ηλικιακά.

- Θα κάνουμε μοχλό στήριξης και ελέγχου της κυβερνητικής πολιτικής.

- Θα το αναδείξουμε σε φορέα διαμόρφωσης των εξελίξεων της νέας εποχής που ζούμε.

Με εκτίμηση

Ο γραμματέας του Τομέα
Οικονομίας - Ανάπτυξης

Γιάννης Μαγκριώτης